

ret Meningen, at denne Skole skal understøttes — med hvor meget kan jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, da jeg ikke ved noget om, hvorvidt denne Sag er kommen til Udenrigsministeriet, eller om den stadig ligger i Kultusministeriet.

Ordføreren (J. C. Christensen): Maa jeg takke den højtærede Minister, fordi han vil søge at faa ordnet Sagen med Fredspaladset paa den Maade, der har været Stemning for i Finansudvalget. Og maa jeg angaaende den sidst omtalte Sag om de 15,000 Kr. sige, at jeg ligesom det ærede Medlem fra Horsens (Fraenkel) tror, at den Slags Bidrag fuldt saa godt ordnes ved Hjælp af Kultusministeriet. Kultusministeriet har i en Række af Aar givet lignende Bidrag, ganske vist ikke til Danske i Argentina, skønt der dog ogsaa gives et lille Beløb til Menigheden der til Lønning af Præsten, men til Danske i Nordamerika, hvad det ærede Medlem vistnok ved. Da nu Sagen blev tagen op fra Finansudvalgets Side i Fjor, med en mere almindelig Ordning for Øje, saaledes at vi herfra skulle kunne yde Bidrag til vore Landsmænd paa forskellige Steder af Jordkloden, er det rigtigt, hvad den højtærede Udenrigsminister her bemærkede, at Forhandlingerne alle Vegne væsentligst skulle gaa gennem Konsulater og Gesandtskaber, og at Udenrigsministeriet derfor for en stor Del skal have Arbejdet, og jeg har derfor anset det for rigtigt, at det ogsaa fik Pengene at uddele, og har ment, at hvor det paa et eller andet Punkt hos Udenrigsministeriet skulde skorte paa det Kendskab, som Kultusministeriet efter mit Skøn har, kunne vi slaa os til Ro med, at Udenrigsministeriet har lovet, at der skal blive aflagt offentligt Regnskab for hver Øre, der udgives, og saa kan jo Rigsdagen gøre sin Kritik og sine Meninger gældende. Derved vil Bevillingen nok efterhaanden blive anvendt paa den bedste Maade.

Naar der bliver aflagt offentligt Regnskab for Anvendelsen af Beløbet, tvivler jeg ikke om, at Beløbet i det væsentligste vil blive anvendt til Formaal, der falde sammen med de Tanker, det ærede Medlem gjorde gældende. Ogsaa jeg tror, at det er saadanne Ting som Skolen i Tandil, man skal give Støtte til, hellere end at give Støtte til Foredragsholdere, der føle Trang til at rejse til Nordamerika og Argentina for at fremlægge deres Visdom for deres Landsmænd. Vore Landsmænd tage ganske vist imod disse Foredragsholdere

og have en behagelig Aften sammen med dem, men i Virkeligheden sætte de ikke stor Pris paa, hvad de faa at høre, thi en meget væsentlig Del af det, de faa at høre, er Ting, som de kende i Forvejen eller paa anden Maade kunne skaffe sig Kundskab om, hvorimod en saadan Støtte, som det ærede Medlem talte om, til en Skole, er en Støtte af blivende og varig Betydning for en Koloni. Saaledes kunne vi støtte Danske i Nordamerika, Argentina og andetsteds, men det skal dog ikke være udelukket, at vi kunne støtte en dansk Koloni i Europa. Det er ganske vist Meningen med Bevillingen, at den særlig skal anvendes i oversøiske Lande, men den kan ogsaa delvis anvendes i Europa. Jeg nævner f. Eks. Paris og Rom, det er særlig saadanne Steder, hvor der kan være Tale om at anvende en Del af Beløbet.

Fraenkel: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister, fordi han vil tage Hensyn til det Andragende, der foreligger fra Tandil, og jeg takker ganske særlig den ærede Ordfører for hans Udtalelser, som viste fuldkommen Forstaaelse af den Udvikling, som jeg tænker mig begyndt med disse 15,000 Kr.

Der er imidlertid en Ting, jeg maa sige til den højtærede Udenrigsminister, jeg beder det opfattet i al Venlighed. Det er, at Maaden at tage mod en saadan Bevilling paa er ikke den at sige: Vi havde hellere set, at Kultusministeriet havde beholdt den, thi der er saa meget Arbejde ved den. Jeg tillader mig at spørge, om den højtærede Udenrigsminister tror, at der overhovedet finder nogen Udvikling Sted i Verden, som der ikke er forbundet Arbejde med, og hvad i Himlens Navn have de ærede Herrer, der sidde i Ministeriet, at gøre andet end netop at arbejde. Jeg mindes saa udmærket godt, at man har sagt overfor mig selv i saa Henseende, at jeg tog mig lige saa meget af Landsmændene derovre som af dem her. Ja, det gjorde jeg, og det gjorde jeg med velberaad Hu og efter en ganske bestemt politisk Tanke, den, som netop finder sit Udtryk ved denne Bevilling paa 15,000 Kr., og naar en saadan Bevilling lægges i ens Haand, maa man sige: Jeg er glad ved at have den, glad ved at lade dette Arbejde udføre, og jeg skal gøre mit til at faa det bedst mulige ud af den, men man skal ikke sige, at man helst er fri for den, og at det var meget bedre, om Kultusministeriet havde faaet den, for den skaffer meget Arbejde og meget Vrøvl.